

Podivné zvíře

Byla neděle a Winx pořádaly na břehu jezera Pevnosti světla poblíž Temného lesa piknik, aby mohly strávit nějaký čas se svými Specialisty. Den proběhl ve znamení zábavy, byl plný smíchu, koupání a hraní kouzelné odbíjené.

Když se skupina přátel rozhodla k návratu, slunce už zapadalo. Tedy lépe řečeno – když nejmoudřejší ze všech přátel, Flora, upozornila, že se snáší soumrak a že je nejvyšší čas vydat se domů.

S východem měsíce se prý v lese objevuje prazvláštní havěť.

„Dobře, tak ještě dva balóny a jdeme!“ odpověděl Riven, který hrál s Musou odbíjenou, a vzápětí tvrdě zasměčoval na opačnou stranu hřiště.

„To neplatí!“ vykřikla víla hudby. „Nebyla jsem připravená. Chci nový míč!“

„U všech jednorožců,“ pomyslela si Flora. „Kdyby bylo po jejich, vyzvali by lesní příšery na půlnoční zápas.“ Odevzdaně se dala do úklidu nádobí po pikniku. Chtěla poprosit Heliu o pomoc, ale Specialista si zrovna soustředěně kreslil uhlem a víla ho nechtěla rušit.

Flora složila ubrus a chystala se znovu zavolat na přátele, když vtom něco upoutalo její pozornost. Na kraji lesa se pohyboval keř.

Opatrně se přiblížila. Větve keře silně šustily a uvnitř se něco hýbalo. Najednou keř zakvičel.

Flora sebou trhla a málem vykřikla. Přistoupila blíže. Byla vystrašená, ale zároveň zvědavá, co nebo kdo zvuk vydalo. Naklonila se a mhouřila oči ve snaze vyzkoumat, co se skrývá v hustém větroví.

Z kořenů porostu vystrčilo hlavu podivné malé zvíře. Podobalo se veverce, ale mělo zelenou srst a na zádech dvě malinká křídélka jako všechna kouzelná zvířata na Magixu.

„Ahoj drobečku,“ pozdravila ho Flora. „To ty jsi před chvilkou tak zakvičel?“

Místo odpovědi veveříčka znovu zapištěla... A její srst změnila barvu ze zelené na hnědou.

Flora sebou škubla překvapením. „Panečku!“

zvolala. „Barvy teda měnit umíš. Schovat se v lese pro tebe musí být úplná hračka!“

Veverka ještě dvakrát zakvíkla. Napoprvé dostala zlatožlutou barvu, napodruhé zčervenala jako podzimní listí. Flora šla blíž, aby si ji mohla pořádně prohlédnout.

Stalo se to během chvilky. Veverka víle skočila na krk, zmocnila se přívěsku ve tvaru květiny, který dal Floře Helia, a zmizela v houštinách lesa se šperkem pevně sevřeným v zoubcích.

„No počkej! Vrať se!“ volala za ní marně Flora. Zvíře uprchlo do lesa a jistě se jen tak nezastaví, aby vyslechlo její prosby. Ostatní Winx a Specialisté se věnovali hře a byli příliš daleko, aby jí pomohli. Floře nezbývalo nic jiného než se za veverkou okamžitě vydat, jinak ztratí stopu.

Víla se rozběhla lesem. V běhu kolem sebe vysílala různá kouzla, aby si proklestila cestu hustým lesním porostem. Větve a houští se poslušně rozevíraly, aby svou paní nechaly projít, a listy jí ukazovaly cestu. Podivné zvířátko měnící barvy však bylo rychlejší než ona.

Flora se v honbě za malým zlodějem šperků dostávala stále hlouběji do lesa.

Průvšek ve tvaru květiny byl prvním dárkem, který Flora od Helii dostala. Stal se pro ni tím nejcennějším pokladem.

Jednoho dne, nedlouho po tom, co se začala se Specialistou vídat, dostala víla vzkaz ve verších:

*Ó, sladká vílo mého srdce,
lásky ve mně víří prudce.*

*Ke Stromu zamilovaných
jestli dnes o čtvrté zamíříš,
s trochou štěstí všeho se dopídíš.*

Helia

Floře se tenkrát rozbušilo srdce. Strom zamilovaných rostl uprostřed parku v Magixu a bylo to oblíbené místo mladých párů, které si pod jeho korunou slibovaly věčnou lásku.

Chatta, která si v letu přečetla vzkaz přes Flořina ramena, začala vesele prozpěvovat: „Flora si našla kluka! Flora si našla kluka!“

Flora se zasmála, aby skryla rozpaky. „Ty málá všetečko!“ pokárala pixie a chytila ji jemně za křídlo. „Vážně ovšem doufám, že máš pravdu.“